

РЕШЕНИЕ

№ 15072

гр. София, 02.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3534**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр. с чл.70, ал.1 от Закона за убежището и
бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. М. У., [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на Б.,
ЛНЧ:[ЕГН], срещу Решение № УПВР-9/06.03.2025 г., издадено от интервюиращ орган при
Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание
чл.70, ал.1, вр. с чл. 13, ал.1, т.1 и 2 от ЗУБ е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за
предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването
му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с
материалния закон. Жалбоподателят счита, че административният орган не е обсъдил никакви
източници на информация за страната му на произход и не е изложил мотиви относно ситуацията
там. Моли съда да отмени обжалваното решение на интервюиращ орган при ДАБ - МС със
законните последици от това.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ - МС, изпраща административната преписка по
издаване на оспореното решение. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител,
оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли съда да
отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и
доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от
АПК, намира за установено от фактическа страна, следното:

С молба до ДАБ при МС с вх. № ПМЗ-ВР-445/ 14.02.2025г. на дирекция “Миграция” МВР М. М. У., [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на Б., етническа принадлежност - багладешец, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение-женен, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена въз основа на декларация, на осн. чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Попълнен е и регистрационен лист към молбата.

С писмо рег. № УП-17479/28.02.2025 г. на ДАБ, началник отдел “ПМЗ – кв. Военна рампа“ е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" писмено становище по постъпилата молба за международна закрила.

На М. М. У. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ), на основание чл. 41, т.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), “Връщане до страна на произход – Б.” със заповед рег. № 5401-22-29.01.2025г.

С покана рег. № УП-17479/14.02.2025г. М. М. У. е поканен на интервю. С кандидата е проведено интервю, отразено в протокол УП-14479 от 14.02.2025г. В хода на производството жалбоподателят е заявил, че е напуснал страната си на произход през 2022г., легално заминал за Д. с работна виза. Две години работил там и се връщал два пъти в родината си. Началото на 2023г. се върнал отново в Д. и след това тръгнал за България с работна виза. На 31.12.2024г. пристигнал легално в страната. Бил около месец тук и тръгнал към Румъния, но бил арестуван близо до границата. Не искал да търси закрила в България, дошъл с 3-годишен договор за работа, но след 15 дни го освободили и не знаел какво да прави. Решил да дойде в България, тъй като карането на такси в Д. не била добра работа и бил дал 9000 евро на агенция, за да го докара тук да работи във фирма за пластмасови опаковки.

Заявява, че в страната си на произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност и религията си. Срещу него се води дело за клевета. Членувал в партия Народна лига от 2012г., изпълнявал ръководни позиции в местното звено на партията заедно с брат си. Докато партията била на власт нямал проблеми, освен финансови, но в момента управляващата партия заплашвала поддръжниците на опозицията. Брат му му разказал, че след като напуснал страната си на произход подпалили дома му и разпитвали близките му. Роднините му се преместили и нямали проблеми. Заявява, че никога не е бил заплашван, насилван, отвлечан, преследван в родината си, но смята, че ако сега се върне ще има проблеми.

С решение № УПВР-9/06.03.2025 г интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил като явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.70, ал.1, вр. с чл. 13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Решението е връчено на адресата на 25.03.2025г. и той е запознат със съдържанието му на език, разбираем за него. Жалбата срещу решението е подадена чрез ДАБ - МС на 31.01.2025г.

В съдебно заседание жалбоподателят представя документи от Б. с превод на български език - декларации пред нотариус от баща му, че срещу М. М. У. е заведено „фалшиво политическо дело“; удостоверение от Б. Ч. лига, че жалбоподателят е бил активен член на лигата, документ за изписване на жалбоподателя от болница, след като е претърпял тежки наранявания на различни част по тялото; информационен доклад във връзка с атакуване на митинг от Л. Ч.; заповед за арест на жалбоподателя; писмо от адвокат, в което се заявява, че срещу жалбоподателя е заведено дело в полицейско управление К. и полицията и Кралската полиция го издирват, за да го арестуват; документи от Б. Ч. лига, доказващи, че М. М. У. е техен член; снимка на горяща къща. От ответника е представено писмо от заместник-председателя на ДАНС рег. № М -4063/28.03.2025г., че не възразява на чужденеца да бъде предоставен статут, в случай че отговаря на условията на ЗУБ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от активно легитимирана страна - адресат на решението, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът намира следното:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган – В. А.-П. на длъжност старши експерт в РПЦ – [населено място], ПМЗ – кв. Военна рампа, който е определен със заповед № ЦУ-РД05-293/29.05.2024г. на председателя на ДАБ, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, за интервюиращ орган (л.22 от делото).

Обжалваният административен акт отговаря на изискванията за форма и съдържание, тъй като се мотивира с посочване на конкретни факти, въз основа на които се издава и съответни правни норми.

Оспореното решение е издадено в ускорено производство по реда на Глава VI, Раздел II. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, производството се образува с регистрирането на чужденеца по подадена от него молба за международна закрила. В случая чужденецът е регистриран на 14.02.2025г., а оспореният акт е издаден на 06.03.2025 г. при спазване на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ за произнасяне в ускорена процедура. В хода на производството пред решаващия орган при РПЦ - [населено място] при ДАБ с гражданина на Б. е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол, прочетен на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език.

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. В случая от ответника е изисквано писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, макар че по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ - в ускорено производство, съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 10 изр.2 от ЗУБ, такова становище не се изисква.

С оглед представените в съдебно заседание писмени доказателства от жалбоподателя съдът намира за основателни възраженията, че решението е издадено без да са изяснени фактите. Сами по себе си тези доказателства сочат, че изводите на решаващия орган, че жалбоподателят не сочи причини, релевантни по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, са необосновани, което прави постановения административен акт неправилен и постановен в противоречие с приложимия закон.

Причините, които българският законодател урежда като обосноваващи предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, се сочат в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Наличието и основателността на опасенията, следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за закрила данни, като се отчита произходът на преследването, дали последното води до нарушаване на основни права на човека и закрилата, която може да даде или да се получава от държавата по произход. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай в интервюто чужденецът е заявил, че е членувал в партия, в която е изпълнявал ръководна позиция, както и че м. август 2024г. поддръжници на противникова партия

са запалили дома му и са го обвинили за извършване на престъпление. Заявил е, че срещу него се води дело. Заявеното в съвкупност с представените по делото писмени доказателства с превод на български език, установяващи, че срещу жалбоподателя е заведено дело, издадена е заповед за ареста му и че членува в политическа партия, с дейността в която е свързано и повдигнатото му обвинение, води до извод, че историята на жалбоподателя сочи на данни за преследване и за реална опасност от такова.

Доколкото молбата на оспорващия попада в приложното поле на ЗУБ, то е препятствана възможността същата да бъде квалифицирана като явно неоснователна. Това е така, тъй като, съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗУБ, за да е явно неоснователна молбата за закрила, освен някоя от допълнително изискуемите предпоставки посочени в т. 1 – т. 14, на първо място следва тя да не отговаря на условията по чл. 8, ал. 1 и ал. 9, респективно чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, а в настоящия случай такива условия са налице.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че оспореният акт следва да се отмени. Преписката следва да се върне на интервюиращия орган за ново произнасяне по подадената от жалбоподателя молба за закрила със становище по чл. 74 от ЗУБ, след което същата, ведно със становището да се представи на председателя на ДАБ-МС за вземане на решение. При новото произнасяне в образуваното вече производството по общия ред, следва да бъдат обсъдени в цялост и взаимна връзка всички представени от търсещия закрила документи, в това число и представените пред съда, да се извърши нова преценка относно възможността за предоставяне на закрила при отчитане на опасността жалбоподателят да бъде засегнат от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ с оглед факта на заповедта за ареста му и воденото срещу него дело.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на М. М. У., гражданин на Б., ЛНЧ:[ЕГН], Решение № УПВР-9/06.03.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

ВРЪЩА преписката на интервюиращия орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за произнасяне със становище по чл. 74 от ЗУБ, след което същата, ведно със становището следва да се представи на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за вземане на решение, при съблюдаване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: